

[Ømann.]

ligere. Ændringsforslaget tager altså sigte på at give lettelser for de lavere indkomster, men først og fremmest på at videreføre skattereformen ved at forlænge første trin på skalaen, så det, man kalder proportional-skattetrækket, bliver længere. Det er en rimelig ændring af hensyn til kildeskatten, især efter at man har besluttet at gå over til at anvende procenttræk.

Dette ændringsforslag giver større skattnedsættelser for de lavere mellemindtægter end de af VS uden for betænkningen stillede ændringsforslag, som giver gennemgående nedsættelser på 180 kr. til alle, medens vort giver 300 kr. til de lavere mellemindtægter. I øvrigt giver VSs forslag ingen forlængelse af det vigtige første trin på skalaen. Vi synes bedre om vort eget, og hvis VSs ændringsforslag kommer til afstemning først, må vi stemme imod det, selv om det naturligvis er bedre end ingenting.

VS har endvidere stillet et noget hovedkuldsk ændringsforslag om en fordobling af formueskatten. Principielt — og det er jeg enig med hr. Grünbaum i — er formuebeskatningen jo et særligt tillæg til indkomstskatten, en rest af kildeartsbeskatningen. Den forhøjelse, der her foreslås, er meget voldsom; for et formueafkast, der giver en indtægt på omkring 30.000 kr., betyder det en beskatningsforøgelse på i alt ca. 20 pct. Med hensyn til afskaffelse af formueskatten, som også her har været nævnt, vil jeg gerne sige, at så længe vi ikke har fået en ordentlig kapitalvindingsskat — og jeg vil føje til: en forhøjelse af arveafgiften — kan vi ikke afskaffe formueskatten, og jeg ville også have sympati for et gennemarbejdet forslag om en forhøjelse af formueskatten; men dette uigennemtænkte parade-forslag kan vi ikke medvirke til. I øvrigt forstår jeg ikke den finanspolitiske filosofi, der ligger bag ændringsforslaget, for sagen er jo, at man med dette forslag vil medvirke til regeringens skattestrømning. Det giver jo et merprovenu på omkring 300 mill. kr.

De af socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag går i modsat retning; de koster, som det er nævnt her, en 275 mill. kr. i det kommende finansår. Baggrunden for at fremsætte dem er netop den, at regeringens skatteraseri er gået over gevind. Men

i stedet for at overveje ændringsforslagene og gribe en rimelig anledning til at korrigere den alt for kraftige stramning, man har lagt op til, fortalte regeringspartierne os i udvalget, at tallene for finanspolitikken ligger fast.

Der er blevet spurgt, hvordan man fra socialdemokratiets side vurderer den økonomiske situation. Jeg kunne til gengæld tænke mig at spørge den ærede ordfører for det konservative folkeparti om, hvordan man dér vurderer den økonomiske situation, hvordan man vurderer den, efter at man har læst den økonomiske årsoversigt, der jo lige er kommet.

Heraf kan man jo læse, at året 1967, som skulle have påført regeringen så tung en arv, jo egentlig i økonomisk henseende var et godt og sundt år. Vi havde en voksende industrieksport; der var i andet halvår gennemført en stram finanspolitik, der medførte en afdæmpning i forbruget; der var en god likviditet, altså lånemuligheder for erhvervslivet, men der var en voksende ledighed på grund af formindsket efterspørgsel først og fremmest på hjemmemarkedet. Det er, hvad man i brede træk kan sige om situationen, da regeringen trådte til. Ser man på konjunkturbarometrene, som man sædvanligvis læser af, ja, så kunne man altså konstatere en svigtende detailomsætning, at der ingen ledige stillinger var i industrien mere, at der f. eks. var et dalende bilsalg, og i særdeleshed at ledigheden var stigende.

Så er det, man ud fra disse præmisser spørger: er den rigtige økonomiske medicin virkelig en stramning af finanspolitikken, en så voldsom stramning, som man her lægger op til? Det kan det efter min opfattelse kun være, hvis man klart ser i øjnene, at det, man gør, er at lægge overvældende vægt på betalingsbalancen, det er den hellige ko, der først og fremmest skal fodres og plejes, og så ser i øjnene, at det, man gør, det er at skabe en større ledighed. Derimod er det svært at få øje på den konstruktive erhvervspolitik, der ligger i hele dette økonomiske oplæg.

Når man så i øvrigt ser, hvad regeringen har i sinde på skatteområdet: genindførelse af afskrivningsfiduserne uden egentligt erhvervspolitisk sigte, genindførelse af, skal vi sige velhaverbegunstigende opsparings-